

N. J. 10

11

QVAESTIONVM
SCHOLASTICARVM
PROBLEMA SECVNDVM
QVO
DE MORIBVS FERARVM
EXPOSITVR
ET
ACTVS ORATORIVS

A. D. VII. IANVAR. 1667.
IN AVDITORIO
CLASSIS PRIMAE GYMNAS. HAL.
CELEBRANDVS
INDICITVR

A
M. IOANNE PETRO MILLER
GYMNAS. RECT.

Mr

HALAE MAGDEB.
FORMIS GEBAVERIANIS.

QUESTIONVM
SCHOLASTICARVM
PROBLEMA SEQUENTVM
DE MATH. SEPTIMVM
ACTVS ORATORIVS
M. H. ANKER. P. R. M. D. C. L. I. I. I.
D. N. S. P. A. M. D. C. L. I. I. I.

Explicatur per partes, quod superiori anno cum cordatis beneque iuuenili aetati cupientibus communicavimus consilium, visum est, in silvas adolescentes nostros deducere, spirantia haec illius summae, quae in Deo est, rationis et providentiae simulacra attentius paullo spectatum. Quid enim? Regibus non indignum habetur, feras venari. Quanto magis regia voluptas, cum purpurato illo Psalce diuinas laudes ex bestiarum republica petere? Sed eamus igitur paullulum iuuenes, cum PLINIO SECUNDO *), ad retia vna cum stilo et pugillaribus, meditantes aliquid enotantesque, vt, si manus vacuas, plenas tamen non tam ceras, sed potius mentes, admiratione et amore Dei ex siluis reportemus. Ducti id faciemus auctoritate de antiquis quidem *Aristotelis, Aeliani, Plinii*, de recentioribus *Conr. Gesneri, Vlyss. Aldrovandi, Guil. Pisonis, Ge. Markgrafii, Caroli Chusii, Franc. Hernandez, Io. de Laet, Io. Euseb. Nieremberg, Buzlamantini, Io. Iohnstoni, Sam. Bocharti, Gualt. Charletoni, Franc. Willoughby, Guil. Rondeletii, Thomae Moutefeti, Ed. Wottoni, Mart. Listeri, Io. Raji, Hans Sloane, Swammerdamii, Goedartii, Sebae, Kleinii, Linnaei* et multorum aliorum.

DE

*) Epist. l. I. p. 4. ed. ill. Gesn. p. 9.

DE LEONE.

Visum autem est, de Leone primo loco agere *), quem natura reliquarum fera. um quasi quemdam regem esse voluit, tributa ipsi et corporis maiestate singulari, et animi, quanta cadere in beluam potest, magnitudine, ex qua magnanimi et generosi vocantur, qui inter homines excelsa et elata super fortunae casus mente pericula sibi obiecta spernunt, atque ea perficiunt. quae non item cadunt in plures. In quo virtutis splendor esse solet maximus. Leones non quaeque tellus edit, sed eae tantum regiones, quae solis aestibus magis quam ceterae patent, vt Massylia, Marmarica, Caspia, Libya, Getulia, Asiae et Africae prouinciae. Et hae etiam terrae rarius leones, quam domestica animalia producant, quae scimus, vno anno in greges iterum augeri, quamquam superiori anno ingens vis mactata ad quotidianum victum et consumpta fuerit. Qua in re prouidam summi numinis curam debemus venerari, quae pecudum vbique locorum magnam voluit esse copiam, beluarum paruam admodum, et in incultis tantum terris, vt ipsa pecorum varietate doceret potentiae suae et sapientiae magnitudinem infinitam. Figura leones ad feles accedunt, magnitudine corporum et robore vel boues superant. Flammantes et truces oculi: Rigens collum, iubisque superbiens, pectus latum et robustum, crura neruosa, venter medius gracilis; gressus mox lentus et grauis, mox citatus, color denique fuluus. De moribus mira narrant veteres, quorum quaedam nostra aetas confirmauit, reliqua, vtpote fabulis nihil meliora, abiiciens. Mirum inprimis Philosophum, Aristotelem fabulis tantum tribuisse; ex quo tamen Plinius sua sumit bona fide. Nobilioris vero reliquarum ferarum indolis hoc maxime laudant, quod haud facile obuios laedat, nisi aut iniuria grauiori lacepsitus, aut latrantis rabie ventris incitatus; inerme vero mulierum atque infantum genus rarius aggredi Herculeum animal, constans fama est. Numquam tergum vertit fugiens, sed sensim pededentimque insectantium oculis sese subducit, cum fremitu contra intuens **). Quantumcunque etiam periculum sit, quamlibet magna canum et venantium vrgente vi, contemtim restitansque.

*) ARISTOTELES partim ex membrorum structura, partim ex moribus animalia partitur, longusque est *περί ζώων ιστορίας* l. I c. 1 opp. T. I p. 761 ed. du Val. Lutet. Paris. 1629.

**) AELIANVS *περί ζώων ἰδιότητος* l. IV c. 34 p. m. 222.

que cedit in campis et vbi spectari potest: item; vbi virgulta filuasque penetrauit, lacerrimo cursu fertur, velut abscondente turpitudinem loco. Dum sequitur, insilit saltu, quo in fuga non vitur. Vulneratus, obseruatione mira percussorem nouit et in quantalibet multitudine appetit. Eum vero, qui telum miserit, sed tamen non vulnerauerit, correptum rotatumque sternit, nec tamen vulnerat *). Hic vero heros, quem nulla telorum vis, nullus venatorum impetus percellit, facis ardentis luce terreri mirifice fertur. Nec habent barbari in America aliud armorum genus, quo dormientes nocturno tempore terribilem hunc hostem a tuguriolis suis propellant quam ignem, quo illa cingunt **). Tantum vero abest, vt galli cantu, quod veteres tradebant tantum non omnes, moueatur; vt potius CAMERARIUS testetur, se suis oculis vidisse in aula Bauarici Septemuiui vnum ex leonibus miris sese saltibus in vicinam domui arcem demittentem, gallumque cum gallinarum grege audissime deuorantem ***). Sed hoc nihil sit: id potius miremur, tantam feram, caedibus et rapinis aduetam, humana tandem follertia mansuescere, illustri argumento, quantam viribus corporis antecellant ingenii artes, vt adeo iniurii effemus in diuinam prouidentiam, si robur suum animalibus inuideremus, et, qua illis superiores sumus, mentis virtute vt nollemus. Memoriae autem proditum est, adeo mitescere leonum feritatem disciplina et leniori tractatione (duriorem enim aequae moleste ferunt, atque ferreas aut caueas aut catenas), vt secure Onomarchus, Cataniae tyrannus conuictores habuerit, peperceritque olim missus ex carcere incuria custodis, leo, Florentiae viduae filio, quod Spondanus in annalibus refert. Ioanni II. Lusitaniae Regi vnus instar canis perpetuus comes fuisse dicitur. Romae vero primus ad curram iunxit M. Antonius, et quidem ciuili bello, cum dimicatum esset in Pharfalicis campis. Et leoninam quidem pugnam Romae princeps dedit Q. Scaeuola, post etiam Sylla, Pompeius M. et Caesar. Capere eos ardui quondam erat operis, foueis maxime. Claudii vero principatu casus docuit, sago contra ingruentis ferae impetum obiecto: ita vt non repugnans facile deuinciatur. Quae

A 3

quidem

*) PLIN. H. N. I. VIII c. 16 p. m. 358 ed. Dalechamp. HELBIG. in Ephemer. Naturae Curios. Germ. Dec. I An. IX p. 453 supplicibus omnino parere dicuntur leones: quod de se narrauit SEBASTIANVS ille Rex infelicissimus Lusitanorum et IULIVS CAMILLVS in *Pidea del teatro*.

***) JEAN BAPTISTE TAVERNIER dans ses voyages.

****) IO. IOHNSTON *Theatr. Anim.* T. I p. 113 a. cum imagin. Merianus.

quidem omnia Plinii fide narramus. Apertis oculis dormire caudamque motitantem, vigiliis simulare, veteribus creditum est olim *). Vnum, facere non possum, quin addam generosae indolis in leone argumentum. Narrat Aelianus, seruum Romani senatoris, profugum et in desertissimam Africae regionem metu delatum, impatientem diurni Solis ardorem speluncam subiisse, quae leonis cubile erat. Qui cum ex venatione reuerteretur ex pede vno laborans, blande adspicere trepidantem hominem ipsique pedem porrigere. Euellit miser, ista ferae mira mansuetudine confirmatus spinam praeacutam. Quo facto, Leo tamquam hospitem habebat et quibus poterat, carnibus recreabat. Tres annos in leonino hoc contubernio consumserat Androclus; (hoc enim ei nomen fuisse accepimus), postea vero beluinae vitae pertaesus, deserto socio, fortunae sese committebat. et natalis soli amore ductus in Latium tendebat. Verum eheu, quam stulta hominum, securam; obscuritatem spernentium, consilia! Deprehensus, nescio quo loco, Romam victus abducitur, ferisque bestiis dilaniandus obiicitur. Quas inter maximo miselli bono leo is, quem diximus, hospes erat, qui, dum veterem contubernalem mox agnosceret, nulla vi compelli potuit, vt dentem iniiceret, sed potius, quo minus socii hominem laederent, fortissime obstitit pardalemque in illum irruentem dilaniauit. Re mira a Quiritibus cognita, vterque libertate est donatus, Androclus et leo **). Ceterum in sacra historia celebres sunt triumviri, qui viribus corporis et ingenii quadam sollertia leonum victores exstiterunt, Simson, Dauides atque Benaia, filius Iojadae. In reliquarum vero gentium monumentis leonum victores feruntur Hercules, Alexander M. monstrorum ille, hic gentium fere omnium domitor, Lysimachus, Constantinus M. et pauci alii, in quibus hoc magnarum rerum portentum est habitum. Leonum praeterea simulacra in heroum monumentis constituta, et ab iis etiam proueria varia ducta sunt, ex quorum genere haec fere sunt: *Leonem ex unguibus aestimare: mortuo leoni vel lepores insultant: leonem larua territas: leonem stimulas: leonis exuium induere: leo prius, nunc leporem agit.*

DE VVLPE.

Placet, herois lateri adiungere animalium versutissimum, quod, vt illud virtutem, ita hoc mentem beluinae reipubl. recte vocaueris.

*) Negat vero, qui alia, D. GE. WOLFARTH, Med. Cassell, aul. in Diss. de *Leone*.

**) Recent. ex. habet NIEREMBERG. *Hist. Nat.* I. IX c. 25.

ris. De cuius figura nihil est, vt singulatim exponamus. Est enim inuitis rusticis fere domesticum. Ergo paucula de eximia calliditate, qua facile princeps est inter siluarum incolas; quamquam difficile sit, omnes animalis artes et machinationes enumerare. Quod si hiberno tempore flumen, glacie tectum, transmittendum sit, aure apposita crassiciem illius coniectare Plinio dicitur *). Ad lustrum plures vno aditus struit, vt et canes fallat, et facilem exitum, hac vel illa parte hostium corona cinctus, inueniat. Pulicum moribus vltra patientiam vexata vulpecula, in promptu habet consilium, quo sese importuno hoc hospitum genere liberet. In annem sensim sensimque profundius descendit, foeni manipulum ore gestans. Metu mortis in vndis, desiliunt pulices repente in istud asyllum: quod dum sentit vulpecula, vno saltu in ripam, et proieccto manipulo, aufugit. Leporina carne supra quam dici potest, delectatur. Igitur, quo suauius sit conuiuium, primum ludit cum iis familiarissime: securos mox et gestulationibus ipseus lepidissimis laetantes effusus, iugulat quoscunque pedum perniciousitas non eripit ex faucibus perfidi amici. Ingenium natura tortuosum, multiplex, varium et ad mille artes natum, matris disciplina mature acuit. Iunio enim mense solet catulis recens natas capreolas siluestres, lepores, gallinas et alias lautiores dapes, viuas adferre, in quibus iugulandis sese a teneris exercent **). Nullum vero iucundius spectaculum rusticis, in quorum gallinario tristissimas mox strages editurae sunt, praebent, quam si sereno caelo in pratis miris saltationibus cicadas volitantesque locustas insectantur. Inter quae tirocinia sensim adolentes vulpeculae eam sibi parant cum ingenii, tum etiam corporis agilitatem, vt facile superare alias animantes queant. Quod vix sentit mater, dum in aliam regionem eas desert, resque sibi suas habere iubet, satis se suo officio fecisse existimans, quod omnia victus quaerendi artificia edocuerit. De tritis Latinorum sermone a vulpe ductis formulis has dabimus; *vulpes non iterum capitur laqueo: vulpes pilum mutat non mores: vulpina pelvis assuenda, si leonina non sufficit: vulpinari cum vulpe.*

D. E. CERVO.

Cervum nescio quomodo omnia commendent. Excelsum caput, ramosis ornatum cornibus, crurum tenuitas, pedum in cursu incredi-

*) Lib. VIII c. 28.

**) HANS FR. V. FLEMMINGS *vollk. deutscher Jaeger* p. 378 et 381. Quem in seqq. maxime sumus sequuti, testem oculatum scilicet.

credibilis pernicitas. ipsaque illa timiditas, quae innoxium illius occursum peregrinantibus per silvas facit. Sunt vero in hoc genere etiam alia, quae vt speciem habent prudentiae, ita testimonia sunt clara, quam benigne etiam animantium vitae prospectum velit vniuersitatis parens Deus. Qua quidem cogitatione ad magnas spes de salute nostra excitari nos, ipso Seruatore monitore, par est. Matris mira praedicatur in fouendo foetu cura, quem in pratis itemque ad vias publicas enititur, quod ipsa lux, quam fugiunt rapacia animalia, securitatem pollicetur, hominum vero fortassis in tenellos humanitatem exspectat. Hinnulos a partu recentes in silvas deducunt, quasi ad designatum a natura domicilium. Tutantur autem imbelles genus aduersus fortiorum impetus pedum calcitracione. Vt primum adolescunt, lateri materno affixi, eandem et nutricem et magistram habent, tutissima quaeque fugae loca fideliter edocentem, item herbarum, quibus pascantur, natale cuiusque solum perite monstrantem. Iam, vbi iuuenis ceruus in hac disciplina tantum se profecisse sentit, vt et pedibus et ingenio fidere possit, ipse silvas pererrat, leuatque maxima sui cura matrem, quo vires illa iterum colligat, quoque liberius, defuncta prolis educandae molestiis, curis vacua in pastu pinguescat. Quae reuersa ad suum genus, familiaritate et conuictu recreatur. Solent enim cerui, maxime ingruentibus brumalibus hibernisque frigoribus, congregari, caloris haud dubie causa excitandi. Tum vero vnum ex altero caput erigere et circumquaque prospicere ferunt, ne incautis superueniat venantum hostilis exercitus. Caelo crebris ignibus micante et fragoribus tonante silvas deserunt, liberum campum petentes; arcana quadam fulminis, quod crebrius altas quercus tangit, quam humilia pratorum virgulta, praesensione. Dum insidiarum aliquid subolet ferae, secundo fertur, quantacunque potest, velocitate, vento, ne vestigia iter prodant. Sanitatis tutandae mira in ceruorum gente ars, vt hominibus exemplo fuerit ista simplex curandi prauos humores ratio. Ita, vt hoc vtat, ne terrior et sulphureis exhalacionibus infesta nebula sanguinem corruptat, formicarum aceruum eruit, quarum nidore, spiritum nostri vocant, qui vitalis et subtilissimus praedicatur, sternutatio excitatur, peccus omni, ex aere collecta peste illico purgans. Vernum tamen tempus imprimis certinam exercet patientiam. Virulentum pus ex omnibus venis erumpens, muscas quasi ad epula in cutem miscelli vocat, ex quarum seminibus vermium genus nascitur, quod crudelius in cerui corpus

corpus faeuit, et, nisi coruorum cohors ad auxilia aduolaret, necem, maciem saltim, animali, in Principum voluptatem nato, adferret. Tam certum est, vt hoc obiter moneam, animantibus omnibus, a pediculo vsque ad hominem, suum cuique domesticum malum adhaerere. Neque enim vllus scarabaeus est tam pusillus, quem non contemtius aliquod animalculum depascat. Quod in animalibus tanto excusatus sit, quam ab hominibus in homine, quod illa secundum naturam, hi contra illam alius alium insectentur. Annorum, quos viuendo explet, numerum ceruis tantum tribuunt cum veteres, tum nostri, paene vt fidem excedat. Plinius post Cannos captos aliquos, ab Asiae olim victore, Alexandro M. torquibus aureis ornatos, memorat. Quod herbarum virtutibus et diaetae tribuunt naturae consulti. Ceruabus longioris aetatis voluptatem prolis cura anniuersaria aufert. Quod proprium habet cum bene merentibus omnibus, quorum quisque aliis inferuendo consumitur. Mitiores et domesticos mores facile induunt, si a teneris ex saltibus in aedes diuitum transferuntur. Vna cum grege ad pastum exeunt, vna reuertuntur. Equorum etiam ministeria obeunt. Iucundum in cursu certamine pernicitatis spectaculum praebuit A. C. MDXLVIII Comitis Stolbergensis ceruus in Augustanis comitiis, anteuertens equorum barbarorum acerimis et generosissimis. Cornua ceterum quotannis mutant nouis, et item pilos, quod omnibus siluestribus feris sub finem hiemis commune. Fluuios longo et recto ordine, imponentes caput vnusquisque alterius tergo, tranare Plinio dicuntur.

DE VRSO.

Vrsorum in septentrionalibus terris atque in siluestribus regionibus maior copia: in Germania rarior est, ex qua quippe cultus hominum et frequentia expulit. Matris in catulis fouendis poliendisque tanta cura, vt proximos nouem a partu dies numquam eos deserat. Paulo post vltus parandi artes docet, adferens ex venatu ad lustrum viua animalia, quae ipsi inspectantibus insectatur, euasura corripit, iterum dimittit, recipit, enecat tandem. Quae artificia, natura ipsa incitante, imitaturi filii dociles, musculos capiunt, immo vero per arbores scandunt, auiculas implumes surrepturi, infausto persaepe experimento. Nihil enim minus insolens, quam videre tironem ex arbore praecipitem in tergum volui; mox tamen idem periculum iterum

Progr. III.

B

rum

rum masculae adeunt. Inter haec minora artis specimina cum laceratis torisque animus ita crescit, ut audeant lupos praedam faucibus mordicus tenentes persequi timidisque eripere. In prima iuuentute, dum aetas maturior et consuetudo parentum-filuestris, feritatem naturam nondum firmavit, mira docilitas. Saltant ad raucos Polonici magistri tibiae strepitus, in circulum ex capite voluntur, peccunt herile caput aliisque rudioribus artificibus macrum animal magistro famelico victum parat. Interim in filius focii libere pererrant, aut greges circumeunt, ouilem carnem captantes *). Neque tamen, cum hoc nulli seruiante genere, ita praeclare agitur, omni ut malo careat. Ex oculis maxime laborant. In promptu tamen est medicina, crassioris sanguinis correctrix, venae sectio. Itane chirurgum inter feras quaeres? Scilicet. Apum filuestrium, vesparumque cellas eruunt, hospitesque earum ita irritant, ut totum os narium cruore diffuere videatur. Aliud remedium purgandi pravi humoris formicarum pastum parare, Plinius auctor est **). Hiemem totam in lustris, molli musco omni ex parte obducto, ex pedibus anterioribus, nescio quid, fugentes, securi inter Boreae, gelidam spargentis ab axe niuem, continua murmura delitescunt.

LEPORES.

Timidum et festiuum animal, idemque nullo robore, nullis cornibus munitum, at tanta praeditum pedum leuitate, ut cursu ventos fere aequare videatur. Cubile saepius pro caeli temperie mutant. Hieme impendente in locis editis apricantur: nocturnis vero agitati frigoribus virgulta et densiora fruticeta quaerunt. Tempore pluuiosum filias deserunt, stillicidii impatientes. Sed mirum supersunt maiora leporini ingenii documenta. Vrgentibus a tergo canibus aut in montes incredibili volubilitate sursum feruntur, aut in planicie agitati flexuoso cursu insectantem hostem fatigant: iam ad latera excursiones simulantes, iam subsistentes paullulum, aures arrigentes, caput lepide motitantes, iam recta citius anteuertendo captantibus, risus venantium excitant. Scilicet, quod GALENO ***)) iam notatum est: "vni animalium cuique illud corpus affabre conformauit prouidens cuiusque salutem natura, quod viribus animaeque par sit. Equo, nobilioris indolis

*) Nudo corpore ostenso fugiunt boreales ursi PONTOPP. *nat. Hist. Norweg.*

Pr. II p. 28. Hafn. 1753. vers. germ.

**)) L. VIII. 33.

***)) De usu partium I. I c., 2.

dosis iumento, erectius collum, alta frons, calces durae, effusae per colla et decorae iubae. Leoni raptu viuere sueto, dentes et ungues tenaces. Boui cornua. Ceruo et lepori ad pugnam ineptis, pedum celeritas. Homini, cuius omnis vis in ingenio posita est, manus artium variarum instrumenta,, Sed vnde digressi fumus, ad lepores reuertamur. In quorum incredibili fecunditate eandem supremi numinis curam admirari par est, quae et hominibus, qui ipsorum carne delectantur, voluit de victu prospicere, et interitum eius generis animalculorum impedire, quod ipsum, vt est in fabulis, quondam in conuentu de miseria et fortuna infelice vitae suae conquestum est, quod et a bestiis illa et ab hominibus impugnaretur. Addamus illi ex Galeno, alium locum Cicerone dignum *): "Quid loquar, quanta ratio in bestiis ad perpetuam conseruationem earum generis appareat. Nam primum, aliae mares, aliae feminae sunt: quod perpetuitatis causa machinata natura est. Deinde, partes corporis et ad procreandum et ad concipiendum aptissimae, et in mari et in femina commendatorum corporum mirae libidines. Cum autem in locis semen infedit, rapit omnem fere cibum ad sese, eoque septum fingit animal: quod cum ex utero elapsum excidit, in iis animantibus, quae lacte aluntur, omnis fere cibus matrum lactescere incipit; eaque, quae paulo ante nata sunt, sine magistro, duce natura, mammas appetunt earumque vbertate saturantur. Atque, vt intelligamus, nihil horum esse fortuitum, et haec omnia esse opera prouidae sollertisque naturae; quae multiplices fetus procreant, vt sues, vt canes, his mammarum data est multitudo; quas easdem paucas habent eae bestiae, quae pauca gignunt. Quid dicam? quantus amor bestiarum sit in educandis, custodiendisque iis, quae procreauerunt, vsque ad eum finem, dum possint se ipsa defendere. „Haec decus Romanae eloquentiae, Cicero.

L V P V S,

Nulli versutia et insidiarum dolo animalium cedens praedo. Turmatim per siluas sanguinolentus exercitus ire solet, sed hac cautione, vt eadem omnes vestigia premant, ne multitudinis significatio rusticorum armatam gentem totam in capita cieat. Tum stimulante fame in miseras pecudes longe custode fugato, magna mole ruunt, balantumque sanguine ovium longam rabiem exsaturant totisque dant funera campis. Quos possunt, agnos ad vnum omnes primo impetu iugu-

*) D. N. D. L. II. c. 5.

12. QVAESTIONVM SCHOLASTICARVM PROBLEMA SECVNDVM.

iugulant et strage demum facta, si licet per dominos pecudis, vnum ex altero comedunt aut secum auferunt. Rarius vnus clausa septa ad-
 oritur. Duo plerumque. Vnus accedit, irruptionem minatur: mox,
 dum gregis custos, canis imminet, terga vertit: quo facto, videns
 alter, qui in insidiis latebat, custode remoto tuta iam omnia esse, ir-
 ruit in gregem, atque misere in agnos faeuit. Quod si vero spes hi-
 ansque rictus fallitur, et strenuus pastor mascule resistit, ad fugitiuum
 socium properat, canemque insectantem et a domino desertum cum
 ipso deuorat. Equos denique a fronte, tauros, a quorum cornibus
 sibi metuunt, a tergo adoriuntur. Ex quo intelligitur, sua quoque
 bestiis esse strategemata, quibus vel depellant illatam ab aliis vim, vel
 ipsi his inferant.

Propositum fuit nobis, de *Castore* ad extremum exponere, cuius
 ingenium, maxime in aedificio exstruendo, tam sollers, tamque acu-
 tum apparet, vt, quantum forma corporis et gestulationibus simius ad
 homines accedit, tantum is prudentia et aequare vel callidissimos recte
 iudicetur. Descripsit vero, mira sermonis suauitate et copia animalis
 artificia *spectaculi naturae* pictor elegantissimus, PLYCHIVS, T. I.
 Sed iam de scena animalia! Pietati locus dandus est, quam debent p.
 m. OELHAFIO de nostris illi, qui hoc anno beneficio ipsius, iudicio
 Ephorum spectatissimorum benignissimo ornati sunt.

IO. DAVID EICHENROHT, *Halberst.* pinget *iuuenem,*
bonorum omnium delicias et amorem, Germ. or.

IO. CAROLVS BACH nostras, *amorem senum erga iuuenes,*
antiquis exemplis laudabit Latine, maxime vero Oelhafiano
 spirante post funera in porticu nostra. Quem excipiet

AVG. IEREMIAS GEIST, *Schwarzburg.* demonstraturus,
 quantum poterit, *homines, literis vacantes, omnium maxime*
gloriae diuiniae amplificandae studere debere, qui in alia omnia
 abeant, tanto peius, quanto liberius, utrique reip. nocere.
 Dicit *vernac.*

Quem ritum nobis anniversarium, vt praesentia sua honorifica, Cras,
 ab hor. pomer. II. PATRONI ac FAVTORES Gymnasii orna-
 re haud grauentur, obseruanter rogamus. P.P. e *Gymnas. Hal.*

a. d. VI IAN. MDCCCLVII.

Jf 3373

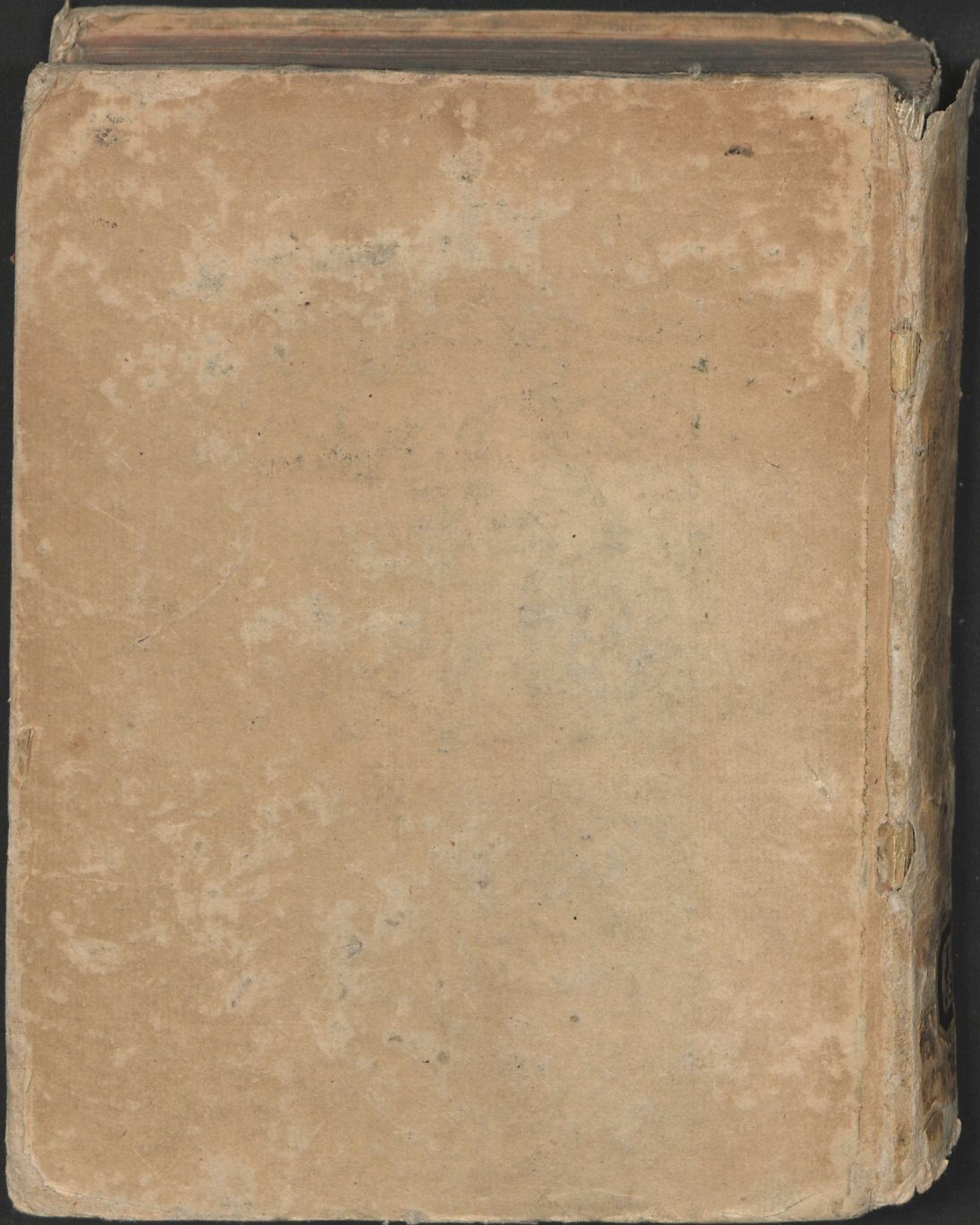
ULB Halle 3
002 188 97X

Sb.

V. 17 Ant.

inches

Centimetres

Farbkarte #13

B.I.G.

Blue

Cyan

Green

Yellow

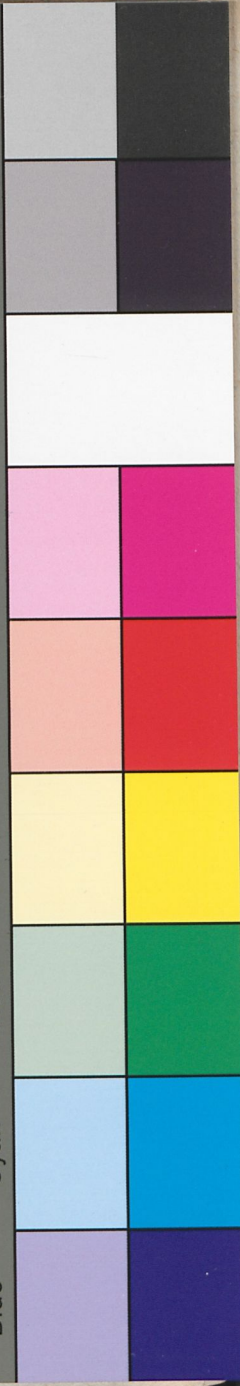
Red

Magenta

White

3/Color

Black

QVAESTIONVM
SCHOLASTICARVM
PROBLEMA SECVNDVM

11

QVO
DE MORIBVS FERARVM

EXONITVR

ET

ACTVS ORATORIVS

A. D. VII. IANVAR. 1667.

IN AVDITORIO

CLASSIS PRIMAE GYMNAS. HAL.

CELEBRANDVS

INDICITVR

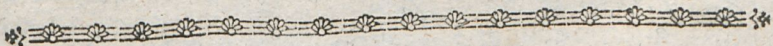
A

M. IOANNE PETRO MILLER

GYMNAS. RECT.

m.

HALAE MAGDEB.
FORMIS GEB AVERIANIS.

